

Đoàn Cuội Hời Ký Cờ a Ba

Tác Giả: Nguy&#n Tr&#n Di&#u H&#ng
Thứ Hai, 21 Tháng 6 Năm 2010 12:19

Ba không đ&#i cho chúng tôi m&#t gia tài v&#t ch&#t nh&# nhi&#u ng&#i cha giàu có khác, nh&#ng chúng tôi đã đ&#c th&#a h&#ng t&# Ba m&#t gia s&#n tinh th&#n vô giá t&# cu&#c đ&#i m&#c th&#c c&#a Ba.

Bài v&#t cho Father's Day tác g&#i năm nay xu&#t phát t&# m&#t cáo phó. Xin trân tr&#ng phân &#u cùng Nguy&#n Tr&#n Di&#u H&#ng và tang quy&#n. Thân ph&#i c&#a tác g&#i là Ông Nguy&#n Tr&#n Hu&#, &#p pháp danh Nguyên Thi&#n, đã t&# th&# ngày 21 tháng 5 năm 2010, nh&#m ngày&#&# 8 tháng 4 năm Canh D&#n và đã đ&#c an ngh&#i t&#i nghĩa trang Su&#i Đá, Nha Trang -VN vào ngày 27 tháng 5 năm 2010. Bài v&#t kèm theo l&#i ghi c&#a tác g&#i: "Đ&# làm đ&#n k&#t cho quy&#n h&#i ký bia xanh Ba v&#t riêng cho các con năm 2006 - V&#i lòng th&#ng nh&#i c&#a M&# và t&#i con". Đây cũng là tin báo t&#i b&#n bè c&#a Ba, b&#n h&#c &# Kh&#i Đ&#nh, Qu&#c H&#c, &# quân tr&#ng Th&# Đ&#c, &# camp Fort Benning, Georgia; b&#n trong quân ngũ; b&#n tù &# Biên Hòa, Vĩnh Phú, Hà Nam Ninh, Gia Trung.&# Nh&# m&#t l&#i c&#m &#n mu&#n màng (c&#a c&#i gia đình, thay cho Ba) g&#i đ&#n Bác DK Lai &# Texas, chú MV T&#n &# Indiana."

M&#t trong hai tai n&#n l&#n nh&#t đ&#i ng&#i v&#a x&#y ra v&#i chúng tôi khi Ba vĩnh vi&#n b&# cu&#c đ&#i, b&# M&# và chúng tôi. Nh&#ng năm g&#n đây, nhi&#u ng&#i b&#n cùng th&#i v&#i Ba, nh&#ng ng&#i sinh vào cu&#i th&#p niên 20s đ&#n cu&#i th&#p niên 30s c&#a th&# k&# hai m&#i l&#n l&#t b&#c sang th&# gi&#i vĩnh h&#ng, chúng tôi đã chu&#n b&# tinh th&#n cho ngày Ba v&# v&#i ông bà, nh&#ng lòng v&#n đau nh&#i c&#t.

Đ&#o sau này, c&# anh S&#n, m&#t ng&#i b&#n l&#p trên &# tr&#ng Ngô Quy&#n x&#a, và chúng tôi đ&#u lo s&# khi chuông đ&#n tho&#i reo lên vào gi&#a đêm khuya, ch&# s&# đó là tin ch&#ng lành v&# các đ&#ng sinh thành. C&# hai ông B&# đ&#u đã t&#t nghi&#p "đ&#i h&#c máu" (theo t&#ng c&#a nhà văn Hà Thúc Sinh) v&#i m&#t th&#i gian c&# m&#t th&#p niên dài đ&#ng đ&#ng. Nh&#ng năm tháng cùng kh&# đó đã tàn phá c&# th&# c&#a nh&#ng c&#u SQ QLVNCH v&#n có l&#i s&#ng k&# lu&#t, đ&#u đ&#, không u&#ng r&#u, không hút thu&#c nh&# thân ph&#i c&#a chúng tôi. Trung tu&#n tháng 11 năm 2009, Ba anh S&#n qua đ&#i &# Seattle, WA, đ&#c đ&#ng đ&#i năm x&#a đ&#a ti&#n ông l&#n cu&#i trong b&#u tr&#i xám ng&#t c&#a mi&#n Tây B&#c n&#c M&#. Tôi g&#i đ&#n tho&#i chia bu&#n v&#i ng&#i b&#n l&#n th&#i Trung h&#c tr&#c đ&#i tang c&#a &#nh. Và t&#ng t&#ng trong nh&#ng gi&#t n&#c m&#a không ng&#ng lúc cu&#i thu đ&#u đông &# Seattle có l&#n nh&#ng gi&#t n&#c m&#t c&#a anh S&#n, M&# và các em c&#a anh. Tang l&# xong, anh g&#i đ&#n tho&#i c&#m &#n, gi&#ng nói v&#n còn âm &# n&#i đau m&#t cha M&#i bi&#t, dù ng&#i ta có l&#n, có già đ&#n đâu đi n&#a, m&#t cha v&#n là m&#t m&#t n&#a b&#u tr&#i xanh h&#nh phúc.

Không may, ch&# n&#a năm sau, đ&#n l&#t chúng tôi ph&#i ch&#u m&#t trong hai đ&#i tang l&#n nh&#t đ&#i ng&#i. Không ph&#i là m&#t cú đ&#n tho&#i mang đ&#n tin đ&# gi&#a đêm khuya, mà là vào bu&#i chi&#u, lúc hoàng hôn &# ven bi&#n mi&#n Tây n&#c M&#, bu&#i sáng ngày L&# Ph&#t Đ&#n 2554 &# Vi&#t Nam,

báo tin Ba vĩnh viễn ra đi chỉ sau ba ngày bệnh tim trở nặng.

Dù đã bắt đầu tìm hiểu về tôn giáo, về lý vô thần ngay từ khi Ba Mẹ bước vào tuổi bảy mươi lăm, chúng tôi cũng đau đớn như một phần của mình về sự mất mát. Mẹ yêu anh chị em mua vé máy bay, xin visa khốn khổ như Việt Nam, và lên ngay ngày hôm sau. Các hãng máy bay ở Châu Á không dành ưu đãi (như một lợi phân ưu) cho những người phải chuyển bay gấp để về chôn cất như các hãng máy bay ở Mỹ. Những vào giờ phút đó, tôi nghĩ không còn đáng kể nữa

Hai chuyến máy bay quốc tế vượt đại dương, và một chuyến bay quốc tế phi trực tiếp Tân Sơn Nhứt đưa chúng tôi về đến quê nhà trong vòng hai mươi bốn tiếng. Công việc trở về một nhà, bệnh khuếch tán nặng nề và nỗi đau của người mẹ cô đơn.

Đây không phải là lần đầu chúng tôi có cảm giác này. Năm 1976, các cựu sĩ quan QLVNCH bước ra miền ngỗ ngược miền Bắc, nhiều người chỉ không nói sớm làm cho ông khí và đi tìm kiếm khốc liệt của "đáy đáy ngục" (theo một tác phẩm cùng tên của nhà sĩ kiếm nhà văn quá cố, cựu Đệ tá T. T.) đã vượt thềm gia bên kia biển khơi, bước lên đỉnh con thỏ Ø miền Nam và a "đồng cỏ gió thổi". Họ đó có một người cùng cấp bậc, cùng trình độ với tôi ở Ba, có cái tên giống như Ba nhưng không có dấu huyền, đầu nặng trĩu trĩu, không một người thân yêu nào bên cạnh, chỉ có tim lòng của đồng đội cùng khổ trong lao tù cộng sản. Đó là bằng một cách nào đó, tin đồn xa về đến miền Nam, đến cơ xá cũ ở Biên Hòa nơi chúng tôi sống trở về tháng 4 năm 75. Rồi tin chuyển về đến với Mẹ và chúng tôi là Ba đã mất trong trại cải tạo. Còn nhớ, dù còn nhớ, tôi đạp cái xe mini màu trắng ra ngoài khóc một mình giữa trưa nắng bóng bãi biển Nha Trang. Lúc đó bãi biển còn rất vắng và vẫn còn vẻ đẹp nguyên thủy của thiên nhiên. Màu xanh của biển trời, màu trắng của bãi cát trắng nhà trở về một tôi. (Qua màn kịch một, tôi thấy lại hình ảnh Ba lúc đi trình diễn "học tập cải tạo" với thời gian một tháng theo thông báo, khoác cái "sac marine" màu olive ngồi sau xe Honda màu đỏ anh Luân chỉ giúp Ba ra ga xe ở Biên Hòa đi trình diễn ở trại giam Don Bosco.)

Chỉ một ngày, trong nỗi bàng hoàng và đau xót của Mẹ và chúng tôi, lại có tin truyền miệng đưa về người mất trong trại cải tạo là một đồng đội có tên gọi giống với tên Ba, không phải là Ba. Nhưng phải đợi đến ba tháng sau, nhận được thông tin Ba giờ về từ lao tù cộng sản, có nỗi dung giống như một người khác, như thế của tất cả những người tù chính trị khác, nhìn đúng chỗ của Ba vào ngày tháng trong thời gian sau cái ngày nhận được tin đó, Mẹ và chúng tôi yên tâm.

Ba mất bốn năm sau, nhận được tin nát lòng Ba trở về qua đồng đội đi tìm, chúng tôi

Đoàn Cựu Hội Ký Cựu Bà

Tác Giả: Nguyễn Trần Đình Hoàng
Thứ Hai, 21 Tháng 6 Năm 2010 12:19

biết "lịch sử không lập lịch" như năm xưa, nhưng vẫn còn gì đó chắc là một cơn mưa dài.

Chúng tôi gác lại mọi việc quê hương thủa hai, dứt dùm nhau về quê nhà chôn tang Ba, một trong hai đấng tang thân nhất đời người. Nỗi đau mất cha òa vỡ, lòng đôn nôi chúng tôi mất cảm giác, không báo tin cho ai, ngoài các cô chú, em ruột cựu Bà đang ở rúi rác nhều nơi trên thế giới; và người bạn thân nhất cựu Bà ở Dallas, Texas. Qua đường dây điện thoại, chúng tôi cảm nhận được nỗi ngỡ ngàng và tấm lòng cựu Bà đối với Ba. Theo niềm tin cựu Bà Phật giáo, dù chúng tôi không nhận phúng điếu, Bác gửi tiễn như chúng tôi phóng sinh một trăm con chim vào lễ hội huyết cựu Bà để góp phần cứu nguy cho Bà được siêu thăng tận hưởng.

Không nhưng chắc làm đúng theo yêu cầu cựu Bà, -đều cựu Bà ở Ba để hài lòng -, ngày đưa Ba về lòng đất, một trong các em tôi còn mang đôi dép cựu Bà (đôi dép Bác đã để lại ở nhà trong dịp Tết Canh Dần và thăm Việt Nam lần đầu sau 35 năm lưu vong, ghé Nha Trang để chơi với Bà một tuần). Coi như Bác cũng về Nha Trang với chúng tôi, đưa Bà đi lên cuội trên con đường Duy Tân chớ đi theo biển vì nơi an nghỉ cuội cùng.

Trong nỗi đau xót mất cha, trong nỗi kinh hoàng cứu nguy cựu Bà các Tăng Ni trước linh cựu Bà, chúng tôi được nghe những người khoác áo vàng cựu Bà mất nhà tu nhấc lại những kỷ niệm cựu Bà ở Ba trong thời gian Ba ở Anh. Ở hai bên đều kính nhau là "Thầy". Bà gọi họ là "Thầy" vì chức áo vàng cựu Bà mất người xuất gia. Họ gọi Bà là "Thầy" vì Bà đã giúp họ trau dồi Anh văn, một người người rớt thềm hành Việt Nam từ khi chính quyền trong nước "mở cửa đổi mới".

Tang xong, chắc thời gian an ủi Mẹ, ở nhà với Mẹ vài ngày để Mẹ quen dần với nỗi trống vắng to lớn, chúng tôi trở lại Mẹ để phụng dưỡng theo "nhiệm áo cơm" và nhưng ràng buộc thời gian tình của đời sống.

Khác với những lần trước về thăm nhà, lần này hành trang cựu Bà chúng tôi gọn nhẹ, không có gì ngoài những bộ quần áo màu trắng và đen chúng tôi sắp xếp một trong suốt thời gian cựu Bà tang. Với Mẹ, hành lý chắc có thêm vài món đồ Bà đã chờt chịu gìn giữ sau bao nhiêu năm vất vả đời sao đời, nhưng kể về nó có lẽ cựu Bà mất đoán đời thời đời hạnh phúc cựu Bà chúng tôi ở Biên Hòa vào đầu thập niên 70s.

Bà chừa bao giờ kể lại cho chúng tôi một điều gì về những ngày cùng khốn trong các trại cải

Đoạn Cuộc Hội Ký của Ba

Tác Giả: Nguyễn Trần Diu Hoàng
Thứ Hai, 21 Tháng 6 Năm 2010 12:19

Tôi Nam ra Bắc rồi vào miền Trung, nhưng đây đó qua những bài viết về hội cũ của những ngày cũ của các cựu sĩ quan QLVNCH đang sống những ngày cuối đời, tôi khách quê người, chúng tôi được biết về tình cảm của Ba với đời, bên bè ngay cả trong gian nan khổ nhọc. Chúng tôi nhìn thấy Ba đã chia cho những người bạn tù những viên thuốc sinh hoạt sức quý hiếm trong những giờ phút bình yên, đối khát trong lao tù của tôi.

Phải chăng cũng như Bác, hình ảnh tôi đã có trong Ba thì thật là nào nên Ba không hề muốn mình gánh trách nhiệm người đã tạo ra một nhà của, gây ra bao khổ nhọc cho gia đình.

Khi chúng tôi qua Hội Mỹ, người bạn thân nhất của Ba đã kể cho chúng tôi chuyện Bác với Ba có một "tình bạn Lưu Bình Dương Lộ". Những chuyện mà chúng tôi chưa bao giờ được nghe. Nhân dịp ngày Father's Day và ngày Quân lực VNCH (19 tháng 6), xin ghi lại những cách đối tượng như đời Ba, một người lính thanh liêm, gương mẫu của QLVNCH. -những người Mỹ với "celebrate one's life" khi một người về lại quê nhà.

Bác đã kể cho chúng tôi nghe về tính khiêm cung và tinh thần chí công vô tư của Ba trong thời gian làm Phó Nha Tổng Thanh tra QLVNCH thuộc Bộ Tổng Tham Mưu. Thời đó, thập niên 70s, có thể vì chúng tôi còn quá nhỏ, có thể vì Ba không bao giờ mang chuyện công ra kể cho nhà, chúng tôi không biết gì về công việc của Ba.

Hơn ba thập niên trôi qua, đúng với câu nói "tre tàn măng mọc". Rồi nhiều người trong hàng ngũ QLVNCH đã về cõi vĩnh hằng, ký ức của người còn sống cũng đã nhạt nhòa theo năm tháng. Những người bạn tôi, Bác với tôi còn tinh thần và khỏe mạnh để kể cho chúng tôi nghe về thân phận của chúng tôi, về người bạn thân nhất của Bác.

Đó đó, một trong những nhiệm vụ của Ba là dạy về các điều luật trong quân pháp. Khi Bác đi về Nha Tổng Thanh Tra, mặc dù cùng cấp bậc, chức vụ của Ba, tuy không có nhiệm vụ kinh nghiệm thanh tra trên khắp bốn vùng chiến thuật, nhưng Bác có bằng Luật sư. Thời gian đầu, Bác mời về, Ba luôn truy vấn Bác về các điều luật, về quân pháp, Bác trả lời rành mạch, thuộc nằm lòng các bộ luật quân sự của dân sự. Thấy Bác thông thạo luật pháp, tôi có bằng chuyên môn, Ba xin với "xếp" để Bác thay thế Ba trong các lớp dạy về quân pháp. "Xếp" hỏi:

-Anh có chắc là anh kia có kinh nghiệm đi tra thẩm và hướng dẫn quân pháp rõ ràng không?

Đoàn Cựu Chiến Sĩ Ký Chuyện Về Ông Ba

Tác Giả: Nguyễn Trần Đình Hoàng
Thứ Hai, 21 Tháng 6 Năm 2010 12:19

Ba quy tụ Bác thầy a sọc đỏ ng lập thay Ba. Thế là thế đó, Bác thay Ba dạy và quân pháp ở Nha Tổng Thanh Tra, Ba chịu trách nhiệm khi nào Bác bận công tác khác Không những thế, lúc nào có thể thu xếp được, Ba vẫn đến lập cùng a Bác, và a dạy, và a học hỏi thêm từ kiến thức của một người đã hành nghề Luật sư nhiều năm. Thế đó, tình bạn khi đi du lịch a Ba và Bác vì cả hai cùng có học hành khiêm cung, và lòng tận tụy. Có lúc phải đi tra nghiệm học sinh mà người bạn thì cáo có cấp bậc cao hơn Bác và Ba nhiều, nhưng bao giờ cả hai cũng làm việc với tinh thần chí công vô tư, giữ gìn đức hạnh như thể đức của những SQ QLVNCH trong lòng người dân miền Nam.

Còn lại tháng Tết 1975 chúng tôi đi tìm tìm mới thôi. Bác đi tìm kiếm người, và kiến thức và Luật sư được học ở Mỹ từ năm 1958, Bác lấy lý do để được bằng hành nghề và làm công chức liên bang ở Pennsylvania đến ngày về hưu. Nghỉ hưu ở quê nhà, Ba ở quê, lập nên gian nan công chức năm trong lao tù cái tên ở Nam ra Bắc Trong gần hai thập niên, Bác không ngừng tìm kiếm Ba ở Mỹ ở Việt Nam nhưng không được một chút nào vì "chim bay biển Bắc, anh tìm biển Nam"

Cuối cùng tìm được lòng của Bác với Ba đến nỗi lòng Trần, một người bạn khác của Bác giúp Bác tìm ra Ba sau một năm biết tin và rất nhiều và tìm được sao đời. Bác và gia đình muốn đem trẻ về cho Ba Mẹ chúng tôi nhưng vào thời điểm đó chúng tôi đã đi khắp nước chu cấp cho Ba Mẹ. Nên thế đó, Bác vẫn đi du lịch đi thăm và hàng năm đến Ba giúp Bà chia sẻ với những người kém may mắn hơn. Bác có của, Ba có công, nhiều người ủng hộ binh VNCH, nhiều người tận tụy, các em bé mồ côi đã được trợ giúp về cho đến hàng năm.

Dù được ra đi theo chương trình HO từ năm 1990 nhưng Ba Mẹ tôi chỉ không đi vì lúc đó chúng tôi đã ở quê nhà quê người. Lúc qua thăm chúng tôi, Ba đã dành vài ngày về thăm Bác, thăm ngôi chùa nơi Bác đã tạo dựng ở Pennsylvania. Vì áo của chúng tôi không thể đi theo được chúng tôi chỉ có thể đi bằng xe của hai người bạn thân sau một phút thì thôi. Nhưng nhìn những hình chụp Bác và Ba người trang nghiêm ngay ngắn trong hai cái áo trắng màu lam trắng của Phật, dù tóc đã ngã màu sẫm nhưng khói, nhưng lòng vẫn còn thanh tịnh ngày xưa vẫn ngồi bên nhau trong áo lính màu olive trong lập học Tham mưu cao cấp ở Dalat, mà ý nghĩ hay ý nghĩa của câu nói người "tình bạn như rượu càng uống càng đậm u ngọt".

Như Bác thuyết pháp, nhưng năm cuối đời, Ba đã thu được được "Chú Đồi Bi", một bài kinh tiếng Phạn rất khó hiểu, và được các tiếng niệm trong các khóa lễ của Phật giáo, mà Bác đã nắm lòng từ lúc còn học Tiểu học ở Học Yên.-

Theo niềm tin của đạo Phật, thì lúc Ba mất được 49 ngày, mà người quê nhà Mẹ vẫn phóng sinh

Đoàn Cuội Hỡi Ký Cha Ba

Tác Giả: Nguyễn Trần Diệu Hằng
Thứ Hai, 21 Tháng 6 Năm 2010 12:19

Một số chim se sẻ, bọ ng đúng số năm Ba sống trên đời để cứu nguy cho Ba được vắng sinh sống. Mỗi tháng, hàng tuấn cho Ba được tiếp cận nhà bếp một phần đã học Anh văn với Ba trong quá khứ. Cùng thời điểm, ở California lúc 8 giờ tối, và ở Texas lúc 10 giờ đêm tối, chúng tôi và Bác vận dụng kinh doanh, kinh doanh để cứu, và kinh doanh yêu cầu mong Ba được thăng hạng học nội mây ngàn mức dù cứu cứu đời, Ba luôn hành xử theo lòng tâm và lòng phôi.

Trong nỗi đau không cùng, chúng tôi có niềm tin hào vớt Ba. Ba không đời đời cho chúng tôi một gia tài vật chất như nhiều người cha giàu có khác, nhưng chúng tôi đã được thừa hưởng từ Ba một gia sản tinh thần vô giá để cứu đời một thế giới của Ba. Một cứu đời luôn gắn liền với đức khiêm tốn và hạnh phúc. Ba đã tha thứ cho ngay cả những người đã dày đặc Ba và bẻ nẻ trong lao tù tội lỗi.

Từ ngày Ba mất, hình ảnh núi Thái Sơn trong tim của mỗi chúng tôi cao hơn, ngút ngàn, vô tận
.....